

Podobenství o pouštění

Byli tu s námi
s námi jedli a pili
a pak přišel den
kdy se rozloučili
Odpluli na loďkách
obzor je spolykal
ale ohně co v nás zapálili
jasně hoří dál

Postavil z nadějí most
a ze střepeů palác
a zmizel jak sen
on i jeho dvanáct
Ale slíbil že se vrátí
a ten plamen neuhasne
nikomu kdo věří
se neztratí v cestě prašné

A tak obřadně pouštíme
skořápky po vodě
navzdory krachům
a navzdory počasí
Vkládáme životy
do plamenů ve vlnách
vírech a větru
kterej je dřív nebo později
stejně
uhasí...

Mhouříme oči
dokud nás nerozbolí
kam asi doplují
jak dlouho budem žít
Ale knot hoří jak hrst
suchého troudu
napospas osudu
vlnám a neznámým proudům

A my dál obřadně pouštíme
skořápky po vodě
a navzdory počasí
Vkládáme životy
do plamenů ve vlnách
vírech a větru
kterej je dřív nebo později
stejně
uhasí...

Ale přijde ráno
a oznámí všem
že se naplnil čas
a nadešel den
Nad obzorem se zjeví
v lesku slunce v čele poutníků
naše domovy zas naplní jas
tance radosti a povyku

A vstříc jim poplují na loďkách
z loňských ořechů
naše hýčkaná světýlka
každý s nadějí svou
A nebude virů
a útesů zrádných
svíčky poplují dál
a neuhasnou...